

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS
 Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

Sortirà los Dissaptes

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
 En Barcelona. Ptas. 1'00 trimestre.
 Fora ciutat... » 1'50 »
 Extranjer y Ul-
 tramar... » 10'00 l' any.

Director, DON JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
 Carrer de la Unió, 2, botiga

PREUS DE CADA NÚMERO:
 Número corrent... 0'10 Ptas.
 » atrassats... 0'15 »
 » » pera los
 no suscrits... 0'20 »

HYDRO-MEL

DECORACIÓ DE LA TRAGEDIA DE D. ERNEST SOLER DE LAS CASAS, EN SOS TRES ACTES

OBRA DEL DISTINGIT PINTOR CATALA D. FELIX URGELLES

Teatro Catalá

ROMEA, *Hydro-Mel*.—Tragedia en 3 actes y en vers, original de D. Ernest Soler de las Casas—Estrenada la nit del dia 3 del actual.

De «Bon Jan qui paga» comedia ab que debutá en lo teatro D. Ernest Soler, á *Hydro-Mel*, va una distancia inconmensurable y cal judicar al autor, com si la nit del estreno de sa tragedia, fes la entrada en lo teatro regional, que desde aquella fetxa conta ab un autor nou y ab un poeta de gran válua.

Lo Sr. Soler de las Casas ha heretat del seu pare D. Frederich Soler, la vena poética y la facilitat de dramatisar situacions, de tal manera que 'ns veyém privats de considerarlo en rigor com autor novell y aném á parlar de *Hydro-Mel* tal com ho fariám si la obra fos filla d' un poeta allissonat per la experiencia.

Las facultats artísticas, creadoras de belleza, las poseheix en alt grau nostre jove autor, y per aixó se mostra apassionat per la pintura y escultura, donant cada dia probas del seu talent en dits rams de las bellas arts. La mateixa inclinació ha portat al Sr. Soler al camp de las lletras, y ab la valenta presentació de sa primera y gran obra, denota que li está concedit lo poguer escalar lo temple de la gloria, hont tant de nom dú guanyat lo seu ilustre pare.

La tragedia es un género hont s' hi perden los mes dels autors que intentan tractarlo y ademés, te de lluytar en nostres dias contra las corrents naturalistas que informan lo gust de la moderna crítica, pero res d' aixó ha detingut lo poderós alé del jove poeta y s' ha llesat ab valor admirable á cantar la epopeya d' uns amors desgraciats, allá en los nebulosos temps dels ibers y dels celtas, es á dir, en época aborigena catalana.

L' artista podia lluhirse d' aquest modo baix diferents aspectes, y seduhit com á pintor y com á poeta, nos ha presentat lo cuadro de *Hydro-Mel*.

Vejám en que consisteix l' obra.

Glodi, rey d' una tribu ibera-aussetana, está en guerra ab una tribu celta, vehina al territori seu.

Odéster, celta d' origen y renegat de sa pátria, de temps serveix á Glodi, y en lo moment que 's desarrolla la tragedia, comanda com á capitost los soldats ibers; lo rey es vell y no pot guerrear.

Assirtes es nebot de Glodi y fá de segon capdill, á las órdenes de Odéster; Indra, es filla de Glodi y está ardorosament enamorada del seu cusí Assirtes, del qui es fogosament corresposta.

Odila, esclava de Indra, es una fidel serventa de sa senyora, de qui es mirada ab tant carinyo, que més que esclava, es confidenta seva.

Aquestos cinch personatjes duhen tota l' acció de la obra.

Al aixecarse lo teló, sostenen Indra y Odila animat diálech y mostra Indra temor per la vida de son volgut Assirtes, per estar en aquells instants lliurantse mortífera batalla entré ibers y celtas. Odila calma sos temors y luego la princesa se decideix á parlar de son amor al seu pare y senyor, animada per la esclava, la qui té novas de que los soldats de Glodi han obtin-

gut victoria completa sobre l' estol celta. Lo rey está joyós, y la ocasió no pot ser més apropósit.

Las escenas que segueixen son interessantíssimas. Glodi acedeix á la demanda de sa filla, pero aquesta no s' entrega á transports d' alegría, puig las alabansas que lo rey fá d' Odéster, se li clavan al cor com á punxant espina.

Arriba alashoras Assirtes y conta al seu oncle tot lo curs del combat, alabant la astucia de Odéster, la que ha servit tant en la acció de guerra, com lo valor dels soldats de la tribu. Acabada la relació demana á Glodi sa filla per esposa, manifestantli aquest que la gracia queda concedida, sempre que los agorers ó sacerdots afirmen que no durá desgracias á sa pátria lo desitjat enllás.

Poch després te lloch la entrada triunfal dels victoriosos soldats, veyentse en mitj d' ells al capitost Odéster.

Conta aquest al rey la relació de la victoria obtinguda y Glodi li diu quina recompensa vol pera premi de sa valentia.

—La má de ta filla Indra; rebí jo d' ella la copa de hydromel pera apagar la sed ardenta de amor que m' abrusa, aquesta única mercé, vull jo de tú, Glodi.—

L' efecte de tal petició es indescriptible.—No pot ser ants de consultar als sacerdots, diu Glodi; acabo de prométrerla á mon nebot Assirtes. Aquest indignat y gelós, no 's vol sométrer á la proba y las escenas que 's succeheixen per aquest motiu fan glatir d' interés lo cor del espectador. Hem entrat ja de plé en la tragedia.

Un presoner celta es escullit pera la terrible proba, y d' una punyalada cau mort en terra. En sas palpítants entranyas llegeixen los agorers que durá gran desgracia y la mort immediata á Odéster; son casament ab la donzella ibera. Lo salvatge celta, no accepta l' augur; repetint la proba, mata ell mateix un altre presoner, llegint alashoras los sacerdots, promesas de ditxa y benauransa. Indra, horroritzada, jura que may será esposa d' aquell home y Assirtes fuig bosch endins, boig de dolor y contristada l' ánima. L' acte acaba aquí.

L' acció de tot quant portém descrit, passa en un clar de bosch d' alsinas y rourers centenaris.

En l' acte segon Odéster fa empresonar á Assirtes, previ lo consentiment de Glodi, mes lo brau aymador de Indra fuig de la cova hont estava prés, pera acudir al clar del bosch en l' hora que debían ferse las festas del casament de Odéster y la princesa. Avants de quedar pres s' han vist los dos enamorats é Indra li ha dit qu' ella l' aymarà sempre, que no cregués may altre cosa encar que las circunstancias fessen semblarho y que preferint la mort á ser d' altre home, fos á la plassa en l' acte qu' ella oferís á Odéster la copa de hydromel (símbol de la unió marital) y que prenentla, la begués Assirtes, y quedarian esposos, no importantlos morir un cop fossen enlassats en matrimonial llás.

Accepta Assirtes, mes Odéster que ha escoltat lo pacte, mana alashoras péndrel pera que no tinga efecte. Sab Indra la trista sort del idol de sos amors, y la desesperació li fa acudir la idea de fingir sumisa obediencia als manats del seu pare casantse ab Odéster,

arrencant d'aquest la promesa de llibertat y no fer dany á Assirtes. Mentres obté tal promesa y mentres se adorna la plassa y prepara la tribu pera celebrar las bodas, se reb la nova de la fugida de Assirtes, qu' ompla de consternació á Glodi y á Odéster. En sa fugida y avants de endinzarse pel bosch á fi de unir-se á uns grupos de descontents sublevats contra l' autoritat de Glodi, vestit ab lo trajo d' un soldat penetra en la plassa hont se desarrolla tota l' acció de la obra, y allí veu y sent á Indra com promet al rey casarse ab son odiat rival, aquella nit mateixa, á l' hora del plé de lluna.

Acaba lo segon acte ab una escena de gran efecte; tal es la de buscar á Assirtes pel bosch ab teyas encensas, perseguit per los soldats del jefe de la tribu.

Arriba l' acte tercer y 's preveu ja un resultat fatal pera las interessants figuras de Indra y Assirtes.

Indra, procura que Odila trobi al seu aymador pera saber d' ell y enterarlo dels propósitos d' ella, mes la esclava no logra poderhi parlar.

La donzella está resolta á tot, y ordena á sa esclava li dongui un veneno que ella sab preparar, veneno que guarda en un anell que sa má adorna.

Lo temor s' ha apoderat de Odéster y reclama de Glodi se trenqui la costúm de anar desarmats á la festa de boda, en virtut del perill que tots corren quedant son nebot lliure. Glodi consulta als agorers y aquells s' hi negan. Tot está preparat, y comensa la ceremonia poch després d' haber dut uns soldats, novas certas, segons ells, de la mort de Assirtes.

Indra ofereix la copa de hydromel á Odéster, mes Assirtes, com per art d' encantament, está detrás d' ell y allarga la má pera pèndrerli.

—¿Quí á tant s' atreveix?—Jo, diu lo desgraciat aymant—y llensant una mirada d' odi, clava son punyal en lo pit de la que creya perjura.

Al moment, crits de visca l' nou capdill! omplan la plassa y Glodi y Odéster cauhen presoners dels sublevats junt ab sos lleals, en un moment. Indra s' está morint, Glodi, que coneix ha estat la causa primera de tanta desventura, demana perdó á sa filla, y aquesta diuli que vol parlar ab son aymat Assirtes. S' hi acosta aquest, y entre las angoixas de la mort repeteixli Indra que sempre ha estimat á n' ell únicament y que lo hydromel de la copa que s' ha begut Odéster, conté matzinas que no 'l deixarán viurer ni fins á mitja nit. Reconeix Assirtes son error y xuclant de l' anell que li mostra Indra lo veneno que hi resta, s' aixeca satisfet pera predir á Odéster son pròxim fi. La mort sobrevé als dos, y cau lo teló.

Aquest es lo argument de la tragedia.

Lo vers es segons los passatges de la obra endecasílabo lliure unas vegadas, y octavas reals en altres llochs. Son los versos d' un vigor, fluídica armonía y entonació poch comuns en un autor que comensa, y aixó fa esperar grans cosas del Sr. Soler de las Casas. La concepció de la faula trágica está ben ideada y perfilada; l' acció es unida y gens confosa, los personatges principals tenen robusta vida y 's mouhen bé, ab naturalitat en las taulas. Cap incident interromp lo curs de la acció, apenas hi ha res secundari en la obra, lo espectador no pert may de vista á Indra y Assirtes, á

Glodi y Odéster, é interessa casi tant com ells, la esclava Odila. Lo interés del espectador se manté viu desde que s' aixeca lo teló, fins que cau en lo acte darrer. Lo sabor de clacissisme que respira tota la tragedia, es altra de las condicions que la fan recomanable.

Entrant á dir que trobém en ella que podria millorarse, podém senyalar com á poch seguit lo carácter de Glodi y que lo de Assirtes podía resultar mes ennoblit si per compte de ferlo ánima d' una conjura, s' hagués presentat en la plassa de la festa conduhit per la indignació de sos amichs de la tribu, cansats del despotisme de Odéster.

Lo decorat, á cárrech del pintor escenógrafo senyor Urgellés, produheix una ilusió complerta, confonentse lo fons del quadro, ab las figuras vivas de la escena. Los figurins dels personatges son dibuixats del mateix autor de la obra y la música es del Sr. Lapeyra. Aquesta va agradar y haguera ressaltat més si hagués sigut mes ben interpretada per la orquesta.

Los actors bé, en particular la Sra. Clemente que va ferse aplaudir ab justicia diferents ocasions. Lo senyor Riutort, alguñ tant insegur per haberse tingut d' encarregar á última hora del paper de Assirtes (encomanat al Sr. Borrás), logrará també molts y merescuts aplausos. La Sra. Munner va estar discreta en lo de Odila, al igual que interpretaren bé los seus respectius los Srs. Martí y Santolaria, secundant los demés actors, fins la comparseria.

Al final de cada acte fou cridat l' autor á las taulas, particularment en lo darrer que va ferse aixecar lo teló varias vegadas.

Hydro-Mel ha sigut posat en escena ab rigurosa propietat.

Creym que la nova obra donará molts entradas al colisseo catalá.

J. BRÚ.

A la amabilitat de D. Ernest Soler, debém lo poder publicar lo següent fragment de *Hydro-Mel*:

ACTE II.—ESCENA XII

INDRA.

Oh! Perduda, Perduda! Ja no 'm resta ni una esperansa al mon. O sò sa esposa, ó de mon estimat caurá la testa, malehintme ab sos ulls y sanguinosa.

Com, donchs, lliurar-lo jo? Quina contesta faig á aquest vil que al nostre pler s' opcsa? ¿Cóm lliuro á Assirtes d' una mort segura y al propi temps per ell me servo pura?

Mes, sí! quin goig, quina esperansa bella; en mitx dels núvols quin tros blau ovirol! Quina més viva, llumenosa estrella que la fosca aclareix en qué delirol! Odila 'm salvará, Odila, ella.

Dech esse criminal?... ni axò ja miro. Ella sab fe un verí que diu que jura que don la mort mancada de tortura.

Y Assirtes ho va dir; l' iber se dona

avans la mort qu' encadenát mirarse.
 Per çò du al demunt seu veri y escona;
 per no restar vençut; per no humiliarse.
 Be pot esse la dona una lleona
 si l' home es un lleó per defensarse.
 Si ab cadenas d' amor un vil me lliga
 l' odi ab sos dits de ferro las deslliga.

Las tè de deslligar... mes la mort meva
 á Odéster sense cástich deix y en vida,
 y Assirtes, l' infelís, la dissort seva
 te de plorar ab l' ayma adolorida.
 Te de plorar, horrible y sense treva,
 fatal follia donant fi á sa vida.
 Açò no pot pas ser; açò es deliril...
 ¡Com, donchs, me lliuro jo d' aquest martiri?

Qué dech, que 'm resta fer; si 'ls plers qu' ansio
 no son possibles ja? Dech humiliarme?
 Dech ser d' Odéster? May! Com ni sonmio
 en ser de qui cap fè sab inspirarme?
 Oh, deus! Pietat! Pietat! que desconfio
 d' aquest flamall ardent que va á abusarme,
 me mata, 'm bat, contra ma sanch s' abrahona
 y es, encesa, ma sanch, sanch de lleona.

Oh, sí! fera dech ser. Tot junt m' hi obliga.
 Lo perseguit sangláu no mira treva.
 L' esbarzerar punxós als peus se 'm lliga?
 Donchs que l' arrenqui la estrabada meva.
 Asquerosa serpent m' entortolliga?
 Mon peu esclafará la gorja seva.
 Una foguera inmensa 'l pas me priva?
 La salto; avans que d' ell, cremarme viva.

Teatros locals

PRINCIPAL

Feya temps que 's parlava de la sarsuela dels Srs. Ramos Carrión, Vital Aza y Chapí, *El rey que rabió*. S' havia estrenat ab gran éxit á Madrid durant l' Abril del any passat y després s' ha anat representant ab los mateixos aplausos en diferentas provincias.

Dilluns s' efectuá la primera representació en nostra ciutat. Lo teatro estava plé á vessar, l' interés era patent.

No tenim l' espay suficient pera ocuparnos de la obra com fora nostre desitj; pero sí farém constar que 'l éxit obtingut va ser verdader. Ja de temps tenian acreditat los autors de la lletra de *El rey que rabió*, que posseheixen lo secret de fer riure al públich ab expontaneïtat, sense forsar may lo xiste, ni acudir á medis que no sigan de bona lley.

La música que 'l mestre Cbapí ha compost per aquesta obra, es en general inspirada, sobressurtint váris números que 'l públich va fer repetir.

El rey que rabió ha sigut ben presentat: los trajos son de bon gust y las decoracions discretament executadas.

La interpretació á la altura de la obra, es á dir: bona.

LICEO

Per dijous estava anunciat lo benefici del mestre coreogràfic Sr. Borri, estrenantse un ballable húngaro titolat *Czardas*, en lo que hi pren part lo beneficiat, la Sra. Rossi y altras primeras parts.

Pera la próxima temporada de Primavera, se prepara una companyia de ópera de *primissimo cartel-lo*.

CIRCO

S' havia anunciat una companyia de declamació catalana y castellana dirigida per l' actor don Ricart Simó; que no ha arribat á funcionar.

ROMEA

La tragedia *Hydro-Mel*, de la que 'ns ocupém extensament en altre lloch de aquest número, segueix representantse ab éxit creixent.

Está en estudi pera posarse en escena quan terminin las representacions de la obra de D. Ernest Soler de las Casas, la comedia en tres actes *Lo cos del delict*e de D. M. Figuerola Aldrofeu.

TÍVOLI

La darrera novetat que presentá la companyia de sarsuela que actuava en aquest teatro, sigué l' estreno de la revista *Las reformas*, original dels Srs. Pous y Gassó, música del mestre Gimenez.

Los autors de *Las reformas* han tingut l' intent de fer un' altre *Gran via* y si bé hi ha alguna distancia de una á altra producció, la darrerament estrenada conté algunas escenas xistosos y alguns números de música agradables.

Diumenge al matí 's doná un benefici á favor del barítono senyor Gabaldá, víctima que ha sigut de un desgraciat accident. Lo concert vocal é instrumental se veje sumament concorregut.

Avans d' ahir dijous, devía inaugurarse una companyia de ópera, de la que 'ns ocuparém desde l' número próxim.—R. OJEDA.

NOVETATS

Quan terminin las representacions de *La Sirena*, la empresa posará en escena un drama en tres actes nomenat *Cain*, original del celebrat novelista espanyol senyor Martinez Barrionuevo.

Próximament tindrà lloch lo benefici de donya Carlota de Mena, ab la reproducció de la tragedia *Rey y Monjo* de don Angel Guimerá.

ELDORADO

La companyia cómica-lírica dirigida per Juli Ruiz, ha merescut bona acullida del públich.

Lo popular actor ha estrenat un monólech original seu, *Recuerdos del mundo*, que descartant algún pasatje de no gayre bon género, va fer riurer molt á la concurrencia.

La primera tiple Leocadia Alba, que per primera vegada treballa á Barcelona, ha sigut molt ben rebuda.

La sarsueleta *El Naufrag o del vapor Maria*, estrenada dilluns passat, conté escenas agradables. Al final lo públich cridá als autors, que son D. Juliá Pardo de la lletra y D. Angel Ruiz de la música.

La senyoreta Isabel Brú, que debutá ab la sarsuela

Al àgua patos, va ser molt aplaudida per la bonica veu que posseheix y per la afinació ab que canta.

Pera avans d'ahir dijous, estava anunciat l'estreno de la sarsuela *El paso de Judas*.

CALVO-VICO

Avuy dissapte deu tenir lloch l'estreno del drama català en tres actes y en vers ¡*Fratricida!* original del jove poeta don Joaquín Roig.

Aixís mateix deu estrenarse la comedia en un acte y en vers del festiu escriptor don Anton Saltiveri, nomenada ¡*Contrabando!*

De las duas obras nos ocuparem la setmana entrant.—**LARBUGERA.**

GRAND CONCERT DES VARIETÉS

Entre la aplaudida companyia de sarsuela que segueix representant las obretas curtas que estan més de boga; la *Troupe Onofri* que verifica pantominas d'èxit y l'altra d'artistas francesas, son en conjunt elements prou suficients pera que lo local se vegi en extrém favoregut.

EDÉN CONCERT

Un aconteixement tingué lloch dilluns passat en aquest concorregut local ab l'estreno de *El Monaguillo*. No's pot exigir més en un escenari que te tan pocas condicions. Los actors reculliren molts aplausos; lo coro estigué algo deficient; pero s'ha anat corretjint en las representacions succesivas.

Se distinguiren en la execució la Srta. Diaz, que va fer un *monaguillo* graciosíssim y la Srta. Galobardas secundantlas ab acert los Srs. Ballina, Planas y Montagut. L'orquestra dirigida per lo celebrat mestre Sr. Domingo, molt bé. Esmenant algunas incorreccions que's notaren lo dia del estreno, sens dupte hi ha *Monaguillo* per dias.—**R. OJEDA.**

Respostas ben donadas

¿En tot temps del any, es clar ó es fosch al vespre, á las nou?

—Si es vespre que no fa lluna, á las nou es *clar*... que es *fosch*.

¿Es brut ó es net un vestit ahont hi cau oli al demunt?

—Mentres no's treguin las tacas, lo vestit es *net*... que es *brut*.

¿Es poch ó es massa tenir mil duros al any de sou?

—Si un ne necessita mes, aquest sou es *massa*... *poch*.

¿Lo que diu un mentider, es sempre fals y cert may?

—Si lo que diu es mentida, allavors es *cert*... que es *fals*.

¿Se veu ó no's veu lo sol quan hi ha núvols en lo cel?

—Si está tot tapat pels núvols, home, es *ben vist*... que no's *veu*.

¿Tú no voldrias casarte ab una que tingués dot?

—Si'l dot sigués molt petit y ella lletja, *si*... que *no*.

CONRAT ROURE.

Nostres Corresponsals

Sant Andréu de Palomar 7 de Mars de 1892.

Sr. Director de Lo Teatro Regional.

Molt senyor meu: Lo dimars de la setmana passada per la nit, conforme vaig anunciarli en ma última, lo Cassino *Andresense*, celebrá una funció teatral, la que's va veurer sumament concorreguda.

Després d'una bona representació de tres sarsueletas castellanas, tingué lloch lo estreno del juguet en un acte y en prosa, titolat: *Niu d'embolichs*, original del jove escriptor, D. Angel Salabert.

Aquesta nova producció va ser molt ben rebuda pel públich, per sos expontanis xistes de bona lley y per sa molta trama, valguent al autor lo ésser cridat á la escena per duas vegadas entre generals aplausos.

S'hi distingiren molt en ella los germans Sirvent y Sales.

Un vot de gracias á la Junta de aquesta associació pel modo galán ab que invita y reb á la premsa.

En lo cassino *El Progreso* lo dissapte últim va donarshi á corra-cuyta una funció lírica per una companyia de nens, víctimas de la explotació dels grans.

¿No hi há una societat protectora de animals?

¿Perqué no n'hi ha d'haver una pera las infelissas criaturas que ja tan tendres las someten á trevalls que'ls majors de edat casi no resistexen?

Sens mes, queda de vosté atent y S. S. S.

LO CORRESPONSAL.

Vilanova y Geltrú, 8 de Mars.

Sr. Director de Lo Teatro Regional: De enhorabona están tots quants deploravan que los teatros vilanovins se vejessin invadits per lo género *curt*, qu'axis s'anomena en llenguatje teatral tota la munió de frívolas sarsueletas en un acte; per fi'ns veurém lliures de tota aquesta sèrie de tipos de que's componen aqueixas produccions que van minant la existencia del teatro castellá y amenassan acabar ab ell, si no neix un geni potent que li torni la vida que va acabant.

Segóns noticias, pera la present temporada de Quaresma la societat «La Primavera» ha contractat á las triples senyoras Viada y Cendra, lo tenor senyor Garcín, lo barítóno senyor Coscollano, lo baix senyor Roca y á altres artistas que lo próxim diumenge debutarán probablement ab *El salto del pasiego*.

Uneixi la avans dita societat y son President senyor Caba, lo meu humil aplauso al que segurament li tributarán totas las personas de bon gust.

A última hora se m'ha dit que la societat «La Cuy-

na Vella,» ha tingut lo mal acert de contractar una *troupe* de cantants francesas.

¡Lástima que tant simpática societat segueixi aquest camí, en lo que tant poca gloria y profit obtindrà!

De tot procuraré tenir al corrent als lectors d'aqueix setmanari, quan s'obrin las portas de nostres teatros.

LO CORRESPONSAL.

¿Qu' es amor?

À LA SIMPÁTICA POETISA DOLORS RIERA BATLLE.

Espero 'l següent favor
que agrahiré de tot cor.
Me serveixo preguntar:
¿podrá vosté contestar
en versos lo qu' es amor?

¿Podrá vosté definir
tot lo que ha sentit á dir,
respecte l' instint febrós
que sentím dintre del cos
y á los mortals fa dalir?

¿Tindrà vosté la bondat
de dirme, ab veracitat,
si l' amor es un martiri
que 'ns conduheix al cementiri
ó be á la felicitat?

Vosté sens dupte ha estimat
(ningú d' aixó s' ha escapat)
y per lo tant, crech molt bé
que lo que ha sentit vosté
no pot dirrho... d' amagat.

Y allavoras jo sabré
la concordancia que té,
definintho estrictament,
y crech que 'l meu pensament
será igual que 'l de vosté.

A ningú mes per' aixó
podría preguntar jo
l' amor de sí, lo que dona,
sino á vosté, com que es dona
sabrà esplicarmho milló.

Y queda per tal favor
reconegut de tot cor,
dantli gracias fervoríssim,
son amich y afectuosíssim
segur y atent servidor.

RAMÓN OJEDA.

Societats recreativas

CLARÍS.—Diumenge per la tarde tingué lloch una funció á benefici de don Joseph Simó.

Se posaren en escena las comedias en un acte *Las dos joyas de la casa* y *Cura de Moro*, obtenint aplausos

la Srta. Garrido y Srs. Bobé, March, Maní, Simó, Torrus, Parés, Torrente, Vivés, Puigener Parés y lo beneficiat.

Terminá tant escullida funció ab una bona representació de la popular sarsueleta *Tío... yo no he sido*, á cárrech de la Srta. Rosina y Zamorano y dels senyors Cirujeda, Fábregas Puigener y Bouyssí.

LOPE DE VEGA.—Ab la lluhida y numerosa concurrencia de costum, doná diumenge últim una funció composta de las pessas catalanas, *Cel Rojent...*, *La Tornada d' en Titó* y *La casa de dispesas*.

En las duas primeras debutaren los Srs. Ferrán, Cabó y Saló, que 's portaren bé en sos respectius papers, especialment lo primer de dits senyors, que poguerem apreciar en ell bona disposició pera l' art escénich.

Lo desempenyo de la última de las tres obras siguié acertat, á cárrech dels aplaudits Srs. Sanchez, J. Pau, Mercader y Fontdevila.

CENTRE DEL RAM DE EBANISTERIA.—Aquesta popular é important Societat doná funció diumenge al vespre.

Se posá en escena la bonica comedia catalana *Cofis* y *Mofis* que obtingué un desempenyo digne de aplauso, degut especialment á la bona interpretació que donaren als personatjes, la Srta. Garrido y los Srs. Villa, Salomó, Caila, Palau, Barrios Garcia y especialment lo Sr. Vallverdú, á quin cárrech estigué la direcció escénica.

Terminá la vetlla ab una acertada representació de la pessa *Vivir para ver*.

J. XIMENO.

LA BRUJA.—En lo número anterior deixarem de consignar que 'l 29 del últim mes, celebrá aqueixa societat un ball de trajos que resultá brillantíssim, tant per lo luxo ab que estava adornat lo local, com per la numerosa concurrencia que hi havia en los salons del Teatro Olimpo y per donar fi á la temporada dels balls de máscaras la Junta en doná un de pinyata l' últim dissapte, 'l que resultá en extrém favorecut.

Lo passat diumenge posá en escena aqueixa elegant societat lo preciós drama *Lo sublime en lo vulgar*, alcansanthi justas ovacions las Sras. Abella, Puchol y Santana y los Srs. Prats, Vidal, Saura y Martín. Doná l' espectacle fi ab un ball de societat.

ARGENSOLA.—*Un benehit enamorat*. Aqueix juguet representaren ab molt acert la aplaudida Srta. Garzón y los Srs. Vila, Mas y Serra, lo diumenge á la tarde.

Lo monólech *Un Tarit-tarot* desempenyat per lo Sr. Travéria, haguera sigut molt més aplaudit á tenir dit Sr. son paper perfectament estudiat.

Després se verificá un concurridíssim ball de societat.

LA LIRA GRACIENSE.—Lo benefici que doná diumenge á la tarde D. Juan Ainaud, se vejé en extrém concorregut ab tot y que 'l temps no hi acompanyava.

Los Carboneros, *Colegio de señoritas* y *Calderón*, foren las sarsuelas escullidas, desempenyantlas ab moltísima gracia las simpáticas Sras. Carbonell, Casas y Masriera y los Srs. Ainaud, Sanz y Fuentes y un ben ensajat coro de nenas. Tan favorescuda funció terminá ab un ball de societat. Al beneficiat se li feren vários regalos.

FOMENT PROTECTOR.—Lo drama *Deudas de la honra y Las doce y media y... sereno*, representaren ab aplauso la Sra. Vila y Srta. Garzón y los Srs. Masvidal, Gros, Oliveras, Vila, Casellas, Riera, Pedro y coro, l'últim diumenge. Lo teatro plé com de costúm.

CÍRCOL DE PROPIETARIS.—*El Sr. Gobernador y Lo mestre de minyons*, se posá ab escera lo diumenge passat baix la acertada direcció de D. Manel Balmanya, obtenint molts aplausos per lo bon desempenyo las Sras. Gonzalez y Caparó y los Srs. Lambert, Muntané, Urgell, Ginestá, Pons, Montoto, Desclaplés y Morte. Inútil dir que 'l local estava en extrém favorecut.

BANYA GRACIENSE.—Diumenge passat ab selecta concurrencia 's verificá la representació de las comedias *Bruno el tejedor y A primera sangre*, desempenyantlas ab molt acert, la bella Srta. Gener y los senyors Gener (pare y fill) Bó, Canadés y Planas. Per últim se doná un ball de societat.

CASSINO ARTESÁ.—Ab un ple á vessar se representá diumenge á la nit en aqueixa elegant societat, la magnífica producció *Lo plet de 'n Baldomero*, desempenyantla ab molt aplauso las Sras. Rodés, Casas y Buxadés y los Srs. Callis, Villar, Camps y Cabré.

¡Gracias á Deu qu' entre tantas reunions n' hi ha una que dona á l' escena produccions en nostra estimada llengua.

R. OJEDA.

Novas

ADVERTENCIA

Casi agotat lo n.º 2 de LO TEATRO REGIONAL, avants de retirarlo de la venta pública y en obsequi als coleccionistas, hem determinat que fins al 31 de Mars se serveixi dit n.º 2, als compradors al preu de 15 céntims, no venent-se després á cap preu, pera reservar-lo en exclusiu pera servir suscripcions.

Igual determini haurém de pendrer prompte respecte als núms. 1 y 3.

Fém avinent á tots los nostres corresponsals, no dexin de llegir cada setmana la secció de correspondencia del setmanari, puig que desde avuy, salvo cassos extraordinaris, dexarém de escriurels particularment y adoptarém la forma de contestarlos desde las planas del periódich.

Junt ab lo present número repartim las planas 17-18 y 31-32, del drama *L' Agulla*, que forma la primera fulla del plech segon de la obra.

Als suscriptors que han reclamat la llista de *repartiment* de personatjes, devém recordarlos que ja vam dir que dita fulla aniria publicada apart y junt ab un prólech que donarém avans ó després d' acabat lo drama.

En virtut de ser dia festiu lo próxim dissapte dia

49 del actual; LO TEATRO REGIONAL (n.º 7), se publicará la vigilia de St. Joseph, ó sia lo divendres dia 18; y farém igual alteració de fetxa de sortida, sempre que s' escaygui lo dissapte en dia de festa.

En lo teatro *Zorrilla* de la vehina vila de Badalona, actúa la companyia dirigida per lo primer actor senyor Valero, y conta ab las damas Sras. Verdier, Terés, Mayorga, Fernández y Pizarro; y ab los actors, senyors Labastida, Guillemany, Fernández Aguilar, Tubau y Llorens.

Lo passat diumenje donaren una representació de la obra «El Verdugo de Lóndres» obtenint tots molts aplausos.

Las societats particulars se preparan també pera la representació d' obras dramáticas que lo carnaval havia fet olvidar per unas setmanas y la important reunió que du lo nom de *La Rosita*, sembla que demá inaugura las funcions.

Procurarém enterarnos de com van ellas, pera dirne alguna cosa.

Una gran fundició de Paris, está construhint, ab destino á la capital del Perú, un teatro de ferro transportable, quin cost será de 1.250,000 franchs.

Es probable que altras ciutats del Sud de América seguirán l' exemple de Lima, á fi de aminorar en lo possible los horrorosos incendis teatrals que tant sovintejan en lo nou continent.

En lo teatro Principal de Tarrassa ha debutat una companyia de ópera en la qual figuran las tiples senyoretas Mani y Amat, lo tenor Sr. Lluciá, lo barítono Sr. Fidel y 'l baix Sr. Miró.

La ópera primera que han donat al públich es lo *Faust*.

Se diu que la tantas vegadas fracassada reunió catalanista que debía celebrarse á Manresa, tracta de reunir-se á darrers del present mes de Mars.

Lo notable actor D. Antoni Vico se separa de la companyia Tubau, quan aquesta marxi á Buenos-Aires.

Durant lo próxim istiu lo Sr. Vico trevallará al Eldorado junt ab lo aplaudit galán jove Sr. Perrin.

Ha sigut presentada á la Empresa del teatro de Novetats, una obra dramática que porta per títol *Los hombres de paper*, original del reputat escriptor D. Pompeyo Gener.

Varis amichs y admiradors de D. Ernest Soler de las Casas, projectan obsequiar á aquest jove poeta ab un banquet, pera celebrar l' éxit que ha obtingut la seva tragedia *Hydro-Mel*.

Segons llegim en un periódich de Madrid, ha sigut definitivament aprobat y está ja en vigor, lo tractat de

propietat literària entre Espanya y la República de Méjich.

Es probable que l' referit tractat s' extengui a las demás Repúblicas hispano-americanas.

✦✦

Correctament impresa, hem rebut un exemplar de la sarsuela en un acte, *Lo primer dia*, lletra del festiu escriptor C. Gumá y música del mestre R. Giménez, estrenada ab éxit en lo teatro de Novetats.

Moltíssimas gràcias.

✦✦

En lo teatro de Novetats s' anuncia pera posarse en escena a la major brevetat lo drama sacro d' espectacle *Magdalena*.

Com no 's fá saber lo nom del autor suposém que aquest no será lo senyor Ferrer y Codina, que la temporada anterior estrená una producció del mateix nom en lo referit teatro.

Las diferèncias hagudas entre lo senyor Ferrer y la Empresa del Teatro de Novetats ho fan creure així.

✦✦

En lo teatro Romea han comensat los ensaigs del drama, *Barba-roja*, original de don Frederich Soler.

Enigmas

Pera lo próxim número preparém una sorpresa que confiém cridarà l' atenció de tots los senyors aficionats a n' aquest género de treballs.

XARADAS

Tres dos que tant s' estimava
 en segona-hu-tercera,
 l' ha deixat a D. Total
 per cassar y ¡oh sort fatal!
 se li ha mort pel dos-primera.

I. MARTINEZ.

La primera vocal es;
 la hu-dos un útil líquit
 que s' extreu del hu-dos-tres.

JOSEPH CUYÁS.

TRIANGUL

Sustituir los punts per lletras, que llegidas vertical y horisontalment donguin: primera ratlla, astronomía; segona, peix; tercera, ab fil se'n fa; quarta, l'

aygua'n fa; quinta, consonants; sexta, un adorno; séptima, en las cartas; y octava, consonant.

M. GASPÀR Y X.

TRENCA-CLOSCAS

ANA LLADÓ DE GRULL

Carrer de Santa Ana, n.º sis.

BARCELONA.

Formar ab aquestas lletras, degudament combinadas, lo títul de cinch pobles catalans.

PEP SERRA Y VILAS.

GEROGLIFICH

Quica

RA VI

K

rahõ

N R A

F. A. Y C.

(Las solucions en lo próxim número).

Solucions als Enigmas insertats en lo número 5.

Xarada 1: FLORONCO.

Id. 2: PEPTONA.

Conversa: DEOGRACIAS.

Logógrifo numérich: ARGENTONA.

Intrínquilis: CANARIAS.

Trenca-closcas: LA BOJA.—ANGEL GUIMERA.

Geroglifich: CENTELLAS ES UNA ESTACIÓ.

Correspondencia

Corresponsals.—J. B. O.: Valencia: queda servit de tot; convé escrigui.—F. A.: Arenys de Mar: esperém noticias —Lla-vería: Falsat: com está eixa vila?—J. P.: Valls: queda servit, veurém com vá.—Vilanova: rebut.—Tarragona: per correu van números de mostra.

Colaboradors.—Paquito: procurarém comp'auel.—M. Serra Castells: resulta massa íntima.—Cárlos Martí: veurém de publicar lo *cuadrat*.—Ramón Lleí: te disposició pero deu perfeccionarse.—Heribert Riera: envihj altres treballs.—Francesch García: tenim molt per l' istil.—V. J. y M.: es poca cosa.—Sintu: no vá prou be.—A. Atlaliu: tampoch.—Amadeo: lo mateix li dich.—Paret dels ventalls: no son prou bonichs.—Domingo Bartrina: anirá.—Modest Montesinos: es massa llarch.—Francesch Torras: sento no poguerlo servir.—Llorens Camps y Vinyas: lo *logogrifo*.—A. N. Ton: no vá.—Noy Ros: anirán.—Pep Jan: acertadas totas.—T. O. P.: la composició resulta massa llarga.—A. Pallejá: dels acudits anirá la secció última.—El Gallindo: del *cuadrat* la solució no es bona.—M. X. Y.: potser en altre cosa podrém compláurel.—Joan M. Llorens: aprofitarém la *xarada*.—J. Valldenmas-serchs: Vilafranca: qué ha fet per dur cadenas?—Paquito: anirá algun.—Cintet Barrera y Cargol: fassi cosas mes estranyas.—Joseph Escachs: potser aprofitarém algo.—Victoriá Pons: Gracia: estranyém molt no hagi viugut y esperém la seva visita.—Queda contestat tot lo rebut fins lo dimars a las deu del vespre.